

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 33.

Vydána dne 27. června 1929.

Obsah : (85.—87.) **85.** Dohoda o letectví mezi Československou republikou a Německou říší. — **86.** Zákon o pomocných školách (třídách). — **87.** Nařízení, jímž se snižuje clo na telecí kůži, páskové železo, stříbrné desky, plechy a pruty a alkoholy butylnaté, jakož i doplňují vysvětlivky k celnímu sazebníku.

85.

Dohoda o letectví
mezi Československou republikou a Německou říší.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE

A

ŘÍŠE NĚMECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Dohoda o letectví
mezi Československou republikou
a Německou říší.

President republiky Československé a německý říšský president stejně přesvědčení o tom, že jest v oboustranném zájmu Československa a Německa, podporovati ve smírlivém duchu mezinárodní letecké vztahy, rozhodli se za tímto účelem sjednati dohodu a jmenovali svými splnomocněnci:

President republiky Československé:

Pana Dra Františka Spinu,
ministra veřejných prací, a

Pana Dra Václava Girsu,
splnomocněného ministra,

Německý říšský president:

Pana Dra Waltra Kocha,

mimořádného vyslance a splnomocněného ministra, a

Pana Dra Alfreda Wegerdta,
ministerského radu v říšském ministerstvu dopravy,

Abkommen über den Luftverkehr
zwischen der čechoslovakischen Republik
und dem Deutschen Reiche.

Der Präsident der čechoslovakischen Republik und der deutsche Reichspräsident in gleicher Weise davon überzeugt, daß es im beiderseitigen Interesse der Čechoslovakei und Deutschlands liegt, die internationalen Luftverkehrsbeziehungen in friedlichem Geiste zu fördern, haben beschlossen, zu diesem Zwecke ein Abkommen zu schließen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Präsident der čechoslovakischen Republik:

Herrn Dr. Franz Spina,
Minister der öffentlichen Arbeiten, und
Herrn Dr. Václav Girsu,
bevollmächtigten Minister,

Der deutsche Reichspräsident:

Herrn Dr. Walter Koch,
außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten
Minister, und

Herrn Dr. Alfred Wegerdt,
Ministerialrat im Reichsverkehrsministerium,

kteří, vyměňivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Každá z obou Vysokých Smluvních Stran uděluje v dobách míru za podmínky úplné vzájemnosti letadlům druhé smluvní strany, která jsou tam řádně zapsána, právo létat v její výsostní oblasti, budou-li zachována ustanovení, obsažená v této smlouvě.

Zřízení a provoz pravidelných leteckých linií leteckého podniku jedné z Vysokých Smluvních Stran do oblasti druhé strany a z této oblasti podléhá zvláštní dohodě mezi oběma státy. O tom vystaví příslušný úřad zvláštní povolovací listinu.

Oblastí ve smyslu této dohody rozumí se oblast mateřského státu, teritoriální vody v to čítající.

Letadly ve smyslu této dohody rozumí se soukromá letadla a ona státní letadla, jichž se neužívá jako vojenských, celních nebo policejních letadel.

Článek 2.

Letadla jedné smluvní strany, jejich posádka, náklad a cestující podléhají, pokud meškají ve výsostní oblasti druhého státu, povinnostem, vyplývajícím z ustanovení v tomto státě toho kterého času platných, zvláště z předpisů o létání vůbec, pokud se tyto vztahují na všechna cizí letadla bez rozdílu národnosti, dále o clech a o ostatních dávkách, o zákazech vývozu a dovozu, o dopravě osob a zboží, o veřejné bezpečnosti a pořádku, jakož i z předpisů pasových. Podléhají též jiným povinnostem, které vyplývají z dočasného všeobecného zákonodárství, pokud tato dohoda neustanovuje něco jiného.

Doprava osob a zboží po živnostensku mezi dvěma body vlastního státního území může býti vyhrazena domácím letadlům.

die, nachdem sie ihre Vollmachten ausgetauscht und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1.

Jeder der beiden Hohen Vertragschließenden Teile gewährt in Friedenszeiten unter der Bedingung der vollen Gegenseitigkeit Luftfahrzeugen des anderen Vertragschließenden Teiles, die in diesem ordnungsmäßig eingetragen sind, bei Beachtung der in diesem Abkommen enthaltenen Bestimmungen das Recht zum Luftverkehr in seinem Hoheitsgebiete.

Die Einrichtung und der Betrieb von regelmäßigen Luftlinien eines Luftfahrtunternehmens des einen der Hohen Vertragschließenden Teile in das Gebiet des anderen Teiles und aus diesem hinaus unterliegt einer Sondervereinbarung zwischen den beiden Staaten. Hierüber ist von der zuständigen Behörde eine besondere Genehmigungsurkunde auszustellen.

Als Gebiet im Sinne dieses Abkommens gilt das Gebiet des Mutterstaates einschließlich der Territorialgewässer.

Als Luftfahrzeuge im Sinne dieses Vertrages gelten die privaten Luftfahrzeuge und diejenigen staatlichen Luftfahrzeuge, die nicht als Militär-, Zoll- oder Polizeiflugzeuge verwendet werden.

Artikel 2.

Die Luftfahrzeuge des einen Vertragsteils, ihre Besatzung, Ladung und Fluggäste unterliegen, während sie sich im Hoheitsgebiet des anderen Staates befinden, den Verpflichtungen, die sich aus den in diesem Staate jeweils geltenden Bestimmungen ergeben, insbesondere den Vorschriften über den Luftverkehr im allgemeinen, soweit diese auf alle fremden Luftfahrzeuge ohne Unterschied der Nationalität Anwendung finden, ferner über Zölle und andere Abgaben, über Aus- und Einfuhrverbote, über die Beförderung von Personen und Gütern, über die öffentliche Sicherheit und Ordnung, sowie den Paßvorschriften. Sie unterliegen auch den sonstigen Verpflichtungen, die sich aus der jeweiligen allgemeinen Gesetzgebung ergeben, soweit dieses Abkommen nichts anderes vorsieht.

Die gewerbsmäßige Beförderung von Personen oder Gütern zwischen zwei Punkten des eigenen Staatsgebiets kann den heimischen Luftfahrzeugen vorbehalten werden.

Pohonné látky, které jsou při vstupu na palubě, jsou cla prostory.

Článek 3.

Obě smluvní strany mohou zakázat létání nad určitými pásmy svého území, pokud se v tomto směru nečiní rozdíl mezi jejich domácími letadly a letadly druhého státu. Části území, nad nimiž jest létání zakázáno, jest sdělití druhému smluvnímu státu.

Mimo to vyhrazuje si každá smluvní strana právo, za mimořádných okolností v dobách míru létání přes svoji oblast zcela nebo z části zatímně s okamžitou účinností omeziti nebo zakázati.

Článek 4.

Letadlo, které se dostane nad zakázané pásmo, má dáti tíšňové znamení, předepsané předpisy o létání přelétaného státu, a přistáti co možno nejdříve a nejbliže na letišti tohoto státu, položeném mimo zakázané pásmo.

Článek 5.

Letadla musí míti zřetelné a dobře viditelné značky, které umožňují jejich zjištění za letu (značky státní příslušnosti a značky rejstříkové). Vedle toho musí nésti jméno a bydliště vlastníka.

Letadla musí býti opatřena potvrzením o zápisu do rejstříku a o způsobilosti k letu, jakož i všemi ostatními listinami, předepsanými v jejich domovské zemi pro létání.

Letadla musí býti dále opatřena potvrzením o tom, že ku zajištění nároků na náhradu škod, které vznikly při provozu letadla v oblasti smluvního státu, do něhož letadlo nepřísluší, bylo uzavřeno pojištění proti povinnému ručení nebo byla dána jistota složením peněz nebo cenných papírů.

Článek 6.

Členové posádky, kteří v letadle vykonávají činnost, podléhající v jejich domovském státě zvláštnímu povolení, musí býti opatřeni výkazy, pro létání v jejich domovském státě

Die bei der Einreise an Bord befindlichen Betriebsstoffe sind zollfrei.

Artikel 3.

Die beiden Vertragsteile können den Luftverkehr über bestimmten Zonen ihres Gebietes verbieten, sofern in dieser Hinsicht zwischen ihren heimischen Luftfahrzeugen und denjenigen des anderen Staates kein Unterschied gemacht wird. Die Gebietsteile, über denen der Luftverkehr verboten wird, sind dem anderen Vertragsstaate mitzuteilen.

Außerdem behält sich jeder Vertragsteil das Recht vor, unter außergewöhnlichen Umständen in Friedenszeiten den Luftverkehr über seinem Gebiet ganz oder teilweise mit sofortiger Wirkung vorläufig einzuschränken oder zu verbieten.

Artikel 4.

Ein Luftfahrzeug, das über eine verbotene Zone gerät, hat das durch die Luftverkehrsordnung des überflogenen Staates vorgeschriebene Notzeichen zu geben und so bald und so nahe wie möglich auf einem außerhalb der verbotenen Zone gelegenen Flughafen dieses Staates zu landen.

Artikel 5.

Die Luftfahrzeuge müssen deutliche und gut sichtbare Abzeichen haben, die ihre Feststellung während des Fluges ermöglichen (Hoheits- und Eintragszeichen). Sie müssen außerdem den Namen und den Wohnsitz des Eigentümers tragen.

Die Luftfahrzeuge müssen mit Bescheinigungen über die Eintragung und die Lufttüchtigkeit sowie mit allen übrigen in ihrem Heimatlande für den Luftverkehr vorgeschriebenen Urkunden versehen sein.

Die Luftfahrzeuge müssen ferner mit einer Bescheinigung darüber versehen sein, daß zur Sicherung von Schadenersatzforderungen, die beim Betrieb des Luftfahrzeuges im Gebiete des Vertragsstaates, dem das Luftfahrzeug nicht angehört, entstanden sind, eine Haftpflichtversicherung abgeschlossen ist oder durch Hinterlegung von Geld oder Wertpapieren Sicherheit geleistet ist.

Artikel 6.

Die Mitglieder der Besatzung, die im Flugzeug eine in ihrem Heimatland einer besonderen Erlaubnis unterliegende Tätigkeit ausüben, müssen mit den in ihrem Heimatlande

předepsanými, zvláště předpisům odpovídajícími průkazy o způsobilosti a leteckými legitimacemi.

Ostatní členové posádky musí býti opatřeni průkazy, z nichž jest patrné jejich zaměstnání na palubě, jejich povolání, jejich totožnost a jejich státní příslušnost.

Posádka a cestující musí býti opatřeni průkazy, jež jsou podle toho kterého času platných předpisů nutny pro mezistátní přechodní styk, pokud nebude mezi oběma smluvními státy ujednáno něco jiného.

Článek 7.

Průkazy o způsobilosti k letu, průkazy o osobní způsobilosti a letecké legitimace, které byly jednou z Vysokých Smluvních Stran vydány nebo uznány pro letadlo nebo pro posádku, mají v druhém smluvním státě tutéž platnost, jako obdobné listiny, vydané neb uznané v tomto státě, průkazy o osobní způsobilosti a letecké legitimace posádky však toliko pro obsluhu letadel tohoto státu.

Každá z obou Vysokých Smluvních Stran vyhrazuje si právo odepřít pro létání uvnitř své oblasti uznání průkazů o osobní způsobilosti a leteckých legitimacích, vydaných jeho státním příslušníkům druhým smluvním státem.

Článek 8.

Letadla jedné z Vysokých Smluvních Stran smějí ve výšostní oblasti druhého smluvního státu býti opatřena přístroji radiotelegrafickými, jak to jest v obou smluvních státech dovoleno. Tyto přístroje smějí býti obsluhovány toliko členy posádky, kteří mají u sebe zvláštní povolení svého domovského státu.

Oba smluvní státy si vyhrazují z důvodů bezpečnostních vydání předpisy o povinnosti vybaviti letadla radiotelegrafickými přístroji.

Článek 9.

Letadla, jejich posádka a cestující smějí vézt s sebou zbraně, střelivo, jedovaté plyny, traskaviny, poštovní holuby a fotografické

vorgeschriebenen Ausweisen für den Luftverkehr, insbesondere mit den vorschriftsmäßigen Befähigungszeugnissen und Zulassungsscheinen versehen sein.

Die übrigen Mitglieder der Besatzung müssen mit Ausweisen versehen sein, die ihre Beschäftigung an Bord, ihren Beruf, ihre Identität und ihre Staatsangehörigkeit angeben.

Die Besatzung und die Fluggäste müssen mit den Ausweisen versehen sein, die für den zwischenstaatlichen Übergangsverkehr nach den jeweils geltenden Bestimmungen erforderlich sind, soweit nicht zwischen den beiden Vertragsstaaten etwas anderes vereinbart wird.

Artikel 7.

Die Lufttüchtigkeitsscheine, Befähigungszeugnisse und Zulassungsscheine, die von einem der Hohen Vertragsschließenden Teile für das Luftfahrzeug oder die Besatzung ausgestellt oder anerkannt worden sind, haben im anderen Vertragsstaat dieselbe Gültigkeit, wie die in diesem Staat ausgestellten oder anerkannten entsprechenden Urkunden, die Befähigungszeugnisse und Zulassungsscheine der Besatzung jedoch nur für die Bedienung von Luftfahrzeugen ihres Landes.

Jeder der beiden Hohen Vertragsschließenden Teile behält sich das Recht vor, für den Luftverkehr innerhalb seines Gebietes den seinen Staatsangehörigen vom anderen Vertragsstaat erteilten Befähigungszeugnissen und Zulassungsscheinen die Anerkennung zu verweigern.

Artikel 8.

Die Luftfahrzeuge des einen der Hohen Vertragsschließenden Teile dürfen im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates nur insoweit mit Gerät zur drahtlosen Nachrichtenübermittlung versehen sein, wie dies in beiden Vertragsstaaten gestattet ist. Solches Gerät darf nur von Mitgliedern der Besatzung bedient werden, die eine besondere Erlaubnis ihres Heimatstaats mit sich führen.

Die beiden Vertragsstaaten behalten sich vor, aus Sicherheitsgründen Vorschriften über die Verpflichtung zur Ausstattung von Luftfahrzeugen mit Gerät zur drahtlosen Nachrichtenübermittlung zu erlassen.

Artikel 9.

Die Luftfahrzeuge, ihre Besatzung und die Fluggäste dürfen Waffen, Schießbedarf, giftige Gase, Sprengstoffe, Brieftauben und

přístroje toliko s povolením onoho státu, v jehož vzduchové oblasti letadlo právě jest.

Z důvodů veřejné bezpečnosti může každý smluvní stát podrobiti ve své výsostní oblasti omezením dopravu nebo vození s sebou též i jiných předmětů, než v odst. 1. zmíněných, pokud se v tomto směru nečiní rozdíl mezi letadly domácími a letadly druhého smluvního státu.

Článek 10.

Letadla, která vezou cestující nebo zboží, musí býti opatřena seznamem cestujících a seznamem nákladu, který obsahuje popis druhu a množství zboží, jakož i potřebnými celními prohlášeními.

Objeví-li se při přiletu letadla nesouhlas mezi přiváženým zbožím a shora uvedenými listinami, vejdou bezprostředně ve styk celní úřady letiště přiletu s příslušnými celními úřady druhého smluvního státu.

Doprava pošty bude upravena zvláštními ujednáními přímo mezi poštovními správami obou smluvních států.

Článek 11.

Každý smluvní stát může ve své oblasti letadla druhého smluvního státu při odletu nebo přiletu dáti prohlédnouti příslušnými úřady a zkoumati předepsané výkazy a ostatní listiny.

Článek 12.

Letiště otevřená pro veřejné létání jsou přístupna letadlům obou států. Meteorologická zpravodajská služba, radiotelegrafická služba, služba pro zajištění bezpečnosti létání atd., jsou letadlům obou smluvních států za stejných podmínek k dispozici. Případné poplatky (poplatek za přistání, poplatek za pobyt atd.) jsou tytéž pro domácí letadla jako pro letadla druhého státu.

Článek 13.

Odlet nebo přistání letadla ve výsostní oblasti smluvního státu, do něhož letadlo nepří-

Lichtbildgerät nur mit Erlaubnis desjenigen Staates mit sich führen, in dessen Luftgebiet sich das Luftfahrzeug befindet.

Aus Gründen der öffentlichen Sicherheit kann jeder Vertragsstaat in seinem Hoheitsgebiet die Beförderung oder Mitführung auch anderer als der in Absatz 1 genannten Gegenstände Einschränkungen unterwerfen, sofern in dieser Hinsicht zwischen den heimischen Luftfahrzeugen und denjenigen des anderen Vertragsstaates, kein Unterschied gemacht wird.

Artikel 10.

Die Luftfahrzeuge, die Fluggäste und Güter mit sich führen, müssen mit einem Verzeichnis der Fluggäste und mit einem Ladungsverzeichnis, das eine Beschreibung der Art und Menge der Güter enthält, sowie mit den erforderlichen Zollerklärungen versehen sein.

Ergibt sich bei der Ankunft eines Luftfahrzeuges eine Unstimmigkeit zwischen den mitgeführten Gütern und den oben erwähnten Urkunden, so haben sich die Zollbehörden des Ankunfthafens mit den zuständigen Zollbehörden des anderen Vertragsstaates unmittelbar in Verbindung zu setzen.

Die Beförderung von Post wird durch besondere Abmachungen unmittelbar zwischen den Postverwaltungen der beiden Vertragsstaaten geregelt.

Artikel 11.

Jeder Vertragsstaat kann auf seinem Gebiete die Luftfahrzeuge des anderen Staates bei Abflug oder Landung durch die zuständigen Behörden untersuchen und die vorgeschriebenen Ausweise und sonstigen Urkunden prüfen lassen.

Artikel 12.

Die dem öffentlichen Luftverkehr zur Verfügung stehenden Flughäfen sind den Luftfahrzeugen beider Staaten zugänglich. Der meteorologische Nachrichtendienst, der Funkdienst, der Flugsicherungsdienst usw. steht den Luftfahrzeugen beider Vertragsstaaten unter den gleichen Bedingungen zur Verfügung. Die etwaigen Gebühren (Landegebühr, Aufenthaltsgebühr usw.) sind für die heimischen Luftfahrzeuge und diejenigen des anderen Staates gleich.

Artikel 13.

Abflug oder Landung eines Luftfahrzeuges im Hoheitsgebiete des Vertragsstaates, dem

sluší, smí se státi toliko na letišti, které jest otevřeno pro veřejné létání. Výjimky z toho jsou přípustny toliko se svolením příslušného úřadu smluvního státu, v jehož výsostní oblasti letadlo odlétává neb přistává.

Článek 14.

Přilet do některého z obou smluvních států a odlet z něho smí se státi jenom na některé nebo s některého letiště, určeného k veřejnému létání, které jest letištěm celním, na němž se provádí pasové odbavování, a to bez přistání mezi hranicí a letištěm. V jednotlivých případech mohou příslušné úřady povolit přilet na jiná letiště nebo odlet s jiných letišť, na nichž jest provést celní a pasové odbavení. Zákaz přistání mezi hranicí a letištěm platí také v těchto zvláštních případech.

Při nouzovém přistání nebo přistání ve smyslu článku 4. — v zemi odletu po celním a pasovém odbavení, v zemi přiletu před celním a pasovým odbavením — jsou vůdce letadla, posádka a cestující povinni řídit se předpisy, které v dotčeném státě platí o celním a pasovém odbavení.

Obě Vysoké Smluvní Strany sdělí si navzájem seznam letišť, určených k veřejnému létání. V tomto seznamu budou zvlášť uvedena ta letiště, která jsou celními letišti a která poskytují příležitost k pasovému odbavení. Každou změnu tohoto seznamu a každé i jen přechodné omezení možnosti používati některého z těchto letišť jest bezodkladně sděliti druhému smluvnímu státu.

Článek 15.

Společné hranice obou Vysokých Smluvních Stran smějí býti přelétávány toliko mezi body, které se určí společnou dohodou příslušných úřadů. Hranice, jež nejsou společné, jest přelétati mezi body, které byly ustanoveny smluvní stranou, jíž se týče.

Pásmo, které jedna smluvní strana vymezila pro přelet své hranice vlastním nebo ci-

das Luftfahrzeug nicht angehört, darf nur auf einem dem öffentlichen Verkehr zur Verfügung stehenden Flugplatz erfolgen. Ausnahmen hiervon sind nur mit Bewilligung der zuständigen Behörde des Vertragsstaates zulässig, in dessen Hoheitsgebiet der Abflug oder die Landung stattfindet.

Artikel 14.

Der Einflug nach und der Ausflug von einem der beiden Vertragsstaaten darf nur nach oder von einem dem öffentlichen Luftverkehr dienenden Flughafen, der ein Zollflughafen mit Paßabfertigung ist, vorgenommen werden, und zwar ohne Landung zwischen Grenze und Flughafen. In einzelnen Fällen können die zuständigen Behörden den Einflug nach und den Ausflug von anderen Flughäfen gestatten, in denen die Zoll- und Paßabfertigung vorzunehmen ist. Das Verbot der Landung zwischen der Grenze und dem Flughafen gilt auch in diesen besonderen Fällen.

Im Falle der Notlandung oder einer Landung im Sinne des Artikels 4 — im Abflugland nach der Zoll- und Paßabfertigung, im Einflugland vor der Zoll- und Paßabfertigung — haben sich der Luftfahrzeugführer, die Besatzung und die Fluggäste nach den Vorschriften zu richten, die auf dem Gebiete der Zoll- und Paßabfertigung in dem betreffenden Staate gelten.

Die beiden Hohen Vertragschließenden Teile werden einander das Verzeichnis der dem öffentlichen Luftverkehr dienenden Flughäfen mitteilen. Dieses Verzeichnis wird diejenigen Flughäfen besonders aufführen, die Zollflughäfen sind und Gelegenheit zur Paßabfertigung bieten. Jede Änderung in diesem Verzeichnis und jede auch nur vorübergehende Einschränkung der Benutzungsmöglichkeit eines dieser Flughäfen ist dem anderen Vertragsteil unverzüglich mitzuteilen.

Artikel 15.

Die gemeinsamen Grenzen der beiden Hohen Vertragschließenden Teile dürfen nur zwischen Punkten überflogen werden, die in gemeinsamer Vereinbarung der zuständigen Behörden festzulegen sind. Die nicht gemeinsamen Grenzen sind zwischen Punkten zu überfliegen, die durch den in Frage kommenden Vertragsteil bestimmt worden sind.

Eine Zone, die ein Vertragsteil seinen eigenen oder fremden Luftfahrzeugen für den

zím letadlům, jest otevřeno bez dalšího též letadlům druhého smluvního státu.

Článek 16.

Jako přítěž smí býti odhazován toliko jemný písek a voda.

Článek 17.

Cestou smějí býti odhazovány nebo jinak odstraňovány předměty nebo látky jiné než přítěž, toliko tenkrát, udělil-li k tomu stát, jehož výstřední oblast jest dotčena, zvláštní povolení.

Při odhazování odpadků z letadel za letu jest zachovávat v tom směru příslušné předpisy smluvního státu, v jehož výstřední oblasti se tak děje.

Článek 18.

Pokud při provádění této dohody brátí jest zřetel na otázky státní příslušnosti, jest shoda v tom, že letadla mají státní příslušnost státu, v jehož rejstříku jsou řádně zanesena.

Letadlo smí býti v jednom z obou smluvních států toliko tenkrát zaneseno do rejstříku, je-li zcela ve vlastnictví příslušníků tohoto státu. Je-li vlastníkem právnická osoba nebo společnost jakéhokoliv druhu, musí vyhovovati požadavkům, které československé nebo německé zákonodárství toho kterého času předpisuje, aby mohla býti pokládána za československou nebo německou právnickou osobu nebo společnost.

Článek 19.

Letadlo, které přilétá do jednoho z obou smluvních států nebo jeho oblast přelétá a tam, toliko pokud je nutno, přistává a se zdržuje, může se vyhnouti zabavení pro porušení patentu nebo zákonem chráněného vzorku (modelu) složením jistoty, jejíž výši, není-li zde dobrovolné dohody, stanoví příslušný úřad místa zabavení ve lhůtě co možná nejkratší.

Článek 20.

Letadla druhého smluvního státu mají při přistáních, zvláště v případech nouze, nárok

Überflug seiner Grenzen eingeräumt hat, steht ohne weiteres auch den Luftfahrzeugen des anderen Vertragsteiles offen.

Artikel 16.

Als Ballast darf nur feiner Sand und Wasser abgeworfen werden.

Artikel 17.

Unterwegs dürfen Gegenstände oder Stoffe außer Ballast nur abgeworfen oder sonst entfernt werden, wenn der Staat, dessen Hoheitsgebiet betroffen wird, die Erlaubnis hierfür besonders erteilt hat.

Beim Abwerfen von Abfallstoffen aus unterwegs befindlichen Luftfahrzeugen sind die hierauf bezüglichen Vorschriften des Vertragsstaates zu beachten, in dessen Gebiet die Handlung vorgenommen wird.

Artikel 18.

Soweit bei Ausführung dieses Abkommens Fragen der Nationalität zu berücksichtigen sind, besteht Einverständnis darüber, daß die Luftfahrzeuge die Nationalität des Staates besitzen, in dessen Register sie ordnungsmäßig eingetragen sind.

Ein Luftfahrzeug kann in einem der beiden Staaten nur dann eingetragen werden, wenn es ganz im Eigentum von Angehörigen dieses Staates steht. Wenn eine juristische Person oder eine Gesellschaft irgend einer Art Eigentümerin ist, muß sie den Anforderungen entsprechen, welche die čechoslovakische oder die deutsche Gesetzgebung jeweils vorschreibt, damit sie als čechoslovakische oder deutsche juristische Person oder Gesellschaft angesehen werden kann.

Artikel 19.

Ein Luftfahrzeug, das in einem der beiden Vertragsstaaten einfliegt oder sein Gebiet überfliegt und dort nur, soweit erforderlich, landet und Aufenthalt nimmt, kann sich einer Beschlagnahme, die wegen Verletzung eines Patents oder gesetzlich geschützten Musters (Modelles) bewirkt wird, durch Hinterlegung einer Sicherheit entziehen, deren Höhe mangels gütlicher Vereinbarung in möglichst kurzer Frist von der zuständigen Behörde des Ortes der Beschlagnahme festzusetzen ist.

Artikel 20.

Die Luftfahrzeuge des anderen Vertragsstaates haben bei Landungen, insbesondere

na používání stejných pomocných zařízení, jako domácí letadla.

Zachraňování letadel, která se ocitla v nouzi na širém moři, řídí se, není-li jinak smluveno, podle zásad námořního práva, jak tyto vyplývají z mezinárodních úmluv toho kterého času platných nebo, není-li těchto, ze zákonů státu, do něhož zachránce přísluší.

Článek 21.

Obě Vysoké Smluvní Strany sdělí si všechny předpisy platné pro létání v jejich oblasti.

Článek 22.

Podrobnosti provedení této dohody (zvláště celní formality) budou, pokud nutno a možno, upraveny bezprostřední dohodou mezi jednotlivými příslušnými správami obou smluvních stran.

Spory, které se týkají provedení této dohody a jež nebude možno urovnati obvyklou diplomatickou cestou, budou urovnány podle předpisů československo-německé rozhodčí smlouvy z 16. října 1925.

Článek 23.

Každá z Vysokých Smluvních Stran může tuto dohodu kdykoliv 12 měsíců předem vypovědět. Lhůta 12 měsíců počíná 1. lednem následujícím po dni výpovědi.

Každý smluvní stát oznámí druhému smluvnímu státu jednání proti ustanovením této dohody, jichž se v jeho výsostní oblasti dopustily letecké podniky nebo letadla druhého státu, jakož i jejich posádky.

Článek 24.

Tato úmluva bude ratifikována; ratifikační listiny budou, co nejdříve možno, vyměněny v Berlíně. Nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin.

NA DOKLAD TOHO podepsali zmocněnci tuto dohodu.

in Notfällen, Anspruch auf Benützung der gleichen Hilfseinrichtungen wie die heimischen Luftfahrzeuge.

Die Rettung der Luftfahrzeuge, die auf hoher See in Not geraten sind, richtet sich vorbehaltlich gegenteiliger Abmachung nach den Grundsätzen des Seerechts, wie sie sich aus den jeweiligen internationalen Vereinbarungen oder in deren Ermangelung aus den Gesetzen des Staates, dem die Retter angehören, ergeben.

Artikel 21.

Die beiden Hohen Vertragschließenden Teile werden sich alle für den Luftverkehr in ihrem Gebiete geltenden Vorschriften mitteilen.

Artikel 22.

Die Einzelheiten der Ausführung dieses Abkommens (insbesondere die Zollformalitäten) werden, soweit erforderlich und möglich, durch unmittelbare Verständigung zwischen den einzelnen zuständigen Verwaltungen der beiden Vertragsteile geregelt.

Streitigkeiten, welche die Ausführung dieses Abkommens betreffen und nicht auf dem üblichen diplomatischen Wege beigelegt werden können, werden gemäß den Bestimmungen des čechoslovakisch-deutschen Schiedsabkommens vom 16. Oktober 1925 geregelt.

Artikel 23.

Jeder der Hohen Vertragschließenden Teile kann dieses Abkommen zu jedem Zeitpunkte mit einer Frist von zwölf Monaten kündigen. Die Frist von zwölf Monaten beginnt mit dem auf den Kündigungstag folgenden 1. Januar.

Jeder Vertragstaat wird Zuwiderhandlungen, die in seinem Hoheitsgebiet von Luftfahrtunternehmen oder Luftfahrzeugen des anderen Vertragstaates sowie von deren Besatzungen gegen die Bestimmungen dieses Abkommens begangen werden, dem anderen Vertragstaate mitteilen.

Artikel 24.

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden; die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Es tritt mit dem Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet.

vyhotoveno ve dvou stejnopisech v československém a německém jazyce v Praze dne dvacátého ledna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. F. SPINA v. r.

Dr. V. GIRSA v. r.

AUSGEFERTIGT in doppelter Urschrift in čechoslovakischer und deutscher Sprache in Praha am zweiundzwanzigsten Januar ein-tausendneunhundertsiebenundzwanzig.

Dr. Walter KOCH m. p.

Dr. Alfred WEGERDT m. p.

Dodatkový protokol

Při podpisu dohody o létání, uzavřené dnešního dne mezi Československou republikou a Německou říší, učinili zmocněnci obou stran tato souhlasná prohlášení, která jsou integrující součástí dohody:

1. Smluvní strany shodují se v tom, že pravidelné letecké linie, jež mají býti podle článku 1., odst. 2. hořejší dohody zřízeny, mají býti provozovány zásadně současně vždy jedním leteckým podnikem každého z obou smluvních států, a že každý z obou smluvních států jest oprávněn podle vlastního uvážení jmenovati tento letecký podnik, aniž jest k tomu třeba souhlasu druhého smluvního státu. Souhlasu druhého smluvního státu jest třeba toliko tehdy, nemá-li letecký podnik, jedním smluvním státem jmenovaný, státní příslušnosti tohoto smluvního státu.

Nemůže-li býti při zřízení některé letecké linie postupováno tím způsobem, že tato bude provozována současně vždy jedním leteckým podnikem každého z obou smluvních států, shodují se obě smluvní strany v tom, že při zřizování jiné letecké linie dohodnou se příslušné úřady obou smluvních států o tom, jak vyrovnání se má státi.

2. Obě smluvní strany shodují se v tom, že jest úkolem každé smluvní strany, působiti ve svém státě k tomu, aby letecké podniky, provozující letecké linie, nalezly a mohly po-

Zusatzprotokoll

Bei Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen der Čechoslovakischen Republik und dem Deutschen Reiche abgeschlossenen Abkommens über den Luftverkehr haben die beiderseitigen Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

1. Die Vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß die gemäß Art. 1, Abs. 2 des vorstehenden Abkommens einzurichtenden regelmäßigen Luftverkehrslinien grundsätzlich gleichzeitig von je einem Luftverkehrsunternehmen der beiden Vertragstaaten betrieben werden sollen und daß jeder der beiden Vertragstaaten berechtigt ist, nach eigenem Ermessen diese Luftverkehrsunternehmen zu benennen, ohne daß es hierbei der Zustimmung des anderen Vertragstaates bedarf. Die Zustimmung des anderen Vertragstaates ist nur dann erforderlich, wenn das von dem einen Vertragstaat benannte Luftverkehrsunternehmen nicht die Nationalität dieses Vertragstaates besitzt.

Wenn bei der Einrichtung einer Luftverkehrslinie nicht in der Weise verfahren werden kann, daß sie gleichzeitig von je einem Luftverkehrsunternehmen der beiden Vertragstaaten betrieben wird, so besteht Einverständnis zwischen den beiden Vertragsparteien darüber, daß bei der Einrichtung einer anderen Luftverkehrslinie ein Ausgleich im Wege einer zwischen den zuständigen Behörden beider Vertragsparteien zu treffenden Vereinbarung geschaffen werden soll.

2. Die Vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß es Aufgabe eines jeden Teiles ist, in seinem Staate dahin zu wirken, daß die die Luftverkehrslinien betreibenden Luft-

uživati na letištích, na něž přilétají, technická zařízení potřebná pro létání.

3. Smluvní strany si vyhrazují živnostenskou dopravu osob a věcí letadly, která se neděje v rámci pravidelných leteckých linií, upraveni zvláštními ujednáními bezprostředně mezi příslušnými úřady obou států.

4. Smluvní strany shodují se v tom, že za pohonné látky ve smyslu článku 2., odst. 3. není považovati takové látky, které se ve vnitrozemí skládají nebo na palubu přijímají nebo jichž se používá k letům čistě vnitrozemským.

5. Aby byl ulehčen provoz pravidelných leteckých linií, uzná každý z obou smluvních států průkazy o způsobilosti a letecké legitimace (článek 7., odst. 1.), vydané druhým státem pro posádky letadel jeho letecké linie, též pro obsluhu letadel stejného druhu své domácí linie.

6. O povolení, zmíněné v článku 14., odst. 1., věta druhá, zažádati jest včas u příslušného celního úřadu prostřednictvím leteckého úřadu. Náklady celního a pasového odbavení nese v tomto případě žadatel.

7. Utvoří-li se sportovní letecký svaz, shodují se smluvní strany v tom, že má býti vzato v úvahu zavedení propustkového řízení (trip-tyk nebo carnet de passage en douane) proti generelnímu celnímu zajištění pro letadla, která neslouží pravidelné dopravě na liniích.

V Praze, dne dvaadvacátého ledna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. V. SPINA v. r.

L. S.

Dr. V. GIRSA v. r.

verkehrsunternehmen in den angeflogenen Flughäfen die für den Luftverkehr erforderlichen technischen Einrichtungen vorfinden und benutzen können.

3. Die Vertragschließenden Teile behalten sich vor, durch Abmachungen unmittelbar zwischen den zuständigen Behörden beider Staaten die gewerbsmäßige Beförderung von Personen und Sachen durch Luftfahrzeuge, die nicht im Rahmen der regelmäßigen Luftverkehrslinien erfolgt, einer besonderen Regelung zu unterziehen.

4. Die Vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß als Betriebsstoffe im Sinne des Art. 2, Abs. 3 solche Stoffe nicht anzusehen sind, die im Inlande abgegeben oder an Bord genommen oder zu reinen Inlandsflügen verwendet werden.

5. Zur Erleichterung des Betriebes der regelmäßigen Luftverkehrslinien wird jeder der beiden Vertragstaaten die von dem anderen Staate für die Besatzungen der Luftfahrzeuge seiner Luftverkehrslinie ausgestellten Befähigungszeugnisse und Zulassungsscheine (Art. 7, Abs. 1) auch für die Bedienung der Luftfahrzeuge gleicher Art seiner heimischen Luftverkehrslinie anerkennen.

6. Die im Artikel 14, Absatz 1, Satz 2 erwähnte Bewilligung ist auf dem Wege über die Luftfahrtbehörde bei der zuständigen Zollbehörde rechtzeitig nachzusuchen. Die Kosten der Zoll- und Paßabfertigung hat in diesem Falle der Antragsteller zu tragen.

7. Die Vertragschließenden Teile sind darüber einig, daß bei der Bildung eines Sportverbandes für Luftfahrzeuge, die nicht dem regelmäßigen Linienverkehr dienen, die Einführung eines Passierscheinverfahrens (Triptyk oder Carnet de passage en douane) gegen generelle Zollsicherstellung in Aussicht genommen werden soll.

Praha, am zweiundzwanzigsten Januar im Jahre eintausend neunhundert siebenundzwanzig.

Dr. Walter KOCH m. p.

L. S.

Dr. Alfred WEGERTDT m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO DOHODU S DODATKOVÝM PROTOKOLEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 28. ÚNORA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO OSMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně, dne 27. března 1929.

Dohoda o letectví s Dodatkovým protokolem nabyla mezinárodní platnosti podle svého čl. 24 uvedeným dnem výměny ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

86.

Zákon ze dne 24. května 1929 o pomocných školách (třídách).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

O účelu a zařízení pomocných škol (tříd).

§ 1.

Pomocné školy (třídy) zřízeny jsou k tomu, aby dětem ve věku školou povinném, o nichž bylo úředně zjištěno, že se pro nedostatek duševních schopností nemohou s náležitým úspěchem vzdělávat v obecné škole, jež však jsou vzdělání schopny, poskytovaly výchovy a nejpotřebnějšího vzdělání, kterého jinak dětem pravidelně vyvinutým poskytovati má obecná škola.

§ 2.

(1) Pomocná škola (třída), zřízená nebo vydržovaná podle tohoto zákona zcela nebo z části nákladem státu, země, okresu nebo některé obce, je veřejná a je přístupná dětem, nehledíc na jejich vyznání náboženské.

(2) Pomocné školy (třídy), jiným způsobem zřízené a vydržované, jsou soukromé.

§ 3.

(1) Pomocné školy jsou zpravidla samo-

statné školy s vlastní správou a, pokud lze, i s vlastní budovou; dílna, zahrada a hřiště jsou podstatnou jejich součástí. Kde místní závažné okolnosti nedopouštějí zřízení samostatné školy pomocné, lze pomocné třídy spojit s obecnou školou jako zvláštní její oddělení.

(2) O zařízení školních budov a místností pro pomocné školy (třídy) platí předpisy, vydané pro školy obecné.

§ 4.

(1) Učebné osnovy, řád školní a vyučovací a vše, co náleží k vnitřnímu uspořádání pomocných škol (tříd), ustanoví ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a s ministerstvem sociální péče, vyloučivši znalce školství a péče o mládež.

(2) Předpisy o vyučování náboženském, o jazyce vyučovacím, o učebnicích a učebních pomůckách, platné pro obecné školy, platí zásadně i pro školy (třídy) pomocné.

§ 5.

(1) Největší počet dětí v jedné třídě pomocné školy ustanovuje se na 20. Je-li v pomocné škole (třídě) dětí nad 20, zřídí se druhá třída a druhé místo učitelské; bude-li dětí nad 40, zřídí se třetí třída a třetí místo